

Divertimento

www.uitgeverijdivertimento.nl

© Tekst en illustraties Jet Kat

ISBN/EAN: 978-90-829064-7-9

NUR 290

AVI M6

Andere kinderboeken van Jet Kat:

DE WAAGMUIZEN: boekjes voor onderweg 6 deeltjes

www.waagmuis.nl

Niemand gelooft mij

Kindergedichten

Jet Kat

KLEINE KAMELEON

Ik ben, sprak kleine kameleon,
zo geel als een citroen!
Daarnet nog was ik groen met blauw.
Ik verander steeds, hoe kan dat nou?
Dat is toch niet te doen?

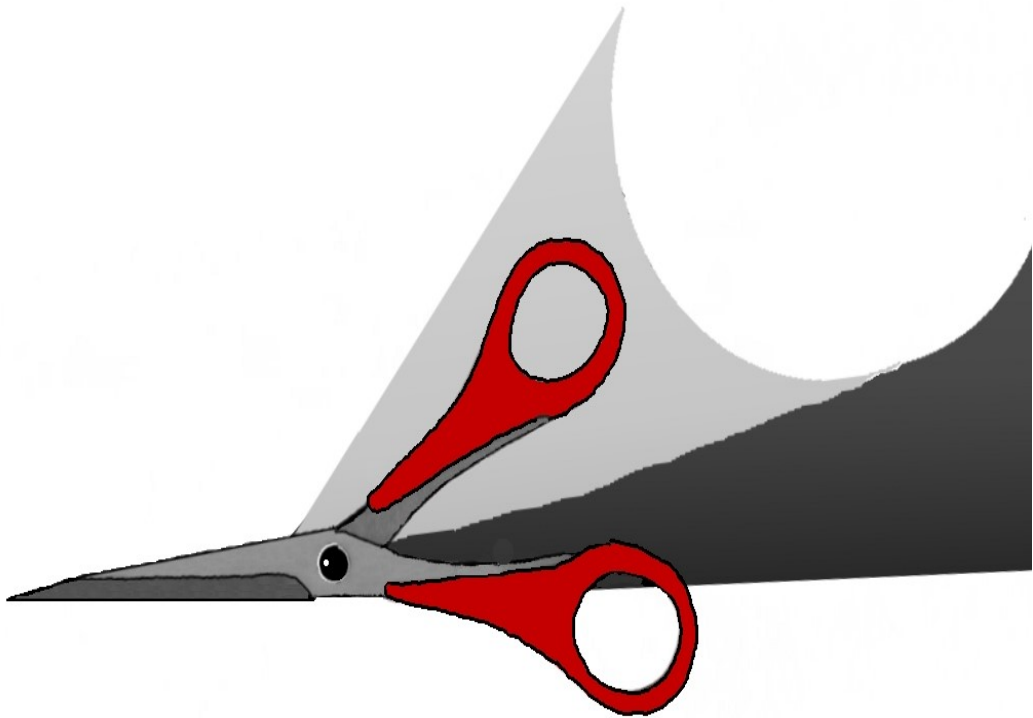
Hij vroeg zijn pa: hoe zit dat pap,
heb ik ook een éigen kleur?
Maar vader zei: doe niet zo raar.
Natuurlijk is daar niets van waar.
Hou op met je gezeur.

Toen ging hij naar zijn moeder toe
en vroeg: vertel eens, mam,
nadat ik in dat eitje zat,
weet jij nog welke kleur ik had,
toen ik naar buiten kwam?

Zijn moeder zei: eens kijken...
en deed haar ogen dicht,
'k herinner mij geen kleuren, want
je was volkomen transparant,
Jij was gemaakt van licht!

Toen dacht de kleine kameleon
een tijdje heel diep na.
Alles wat je aan mij ziet,
dat ben ik én dat ben ik niet.
Maar één ding weet ik zeker: ik besta!

DE KWADE SCHAAR

Bij de kapper op het hoekje
is iets heel ergs gebeurd.
De kapper was aan het knippen,
een meneer was aan de beurt.
Hij was net halverwege
het hoofd van die meneer,
toen de schaar begon te schreeuwen:
Hou op! Ik wil niet meer!

Ho, ho, zei de kapper, rustig jij,
doe jij eens een beetje normaal!
Maar dat maakte de schaar nog bozer,
dat was geen verstandige taal.
Bekijk het maar! riep de kwade schaar
en knipte gewoon wat raak.
De klanten werden doodsbenauwd
en renden uit de zaak.

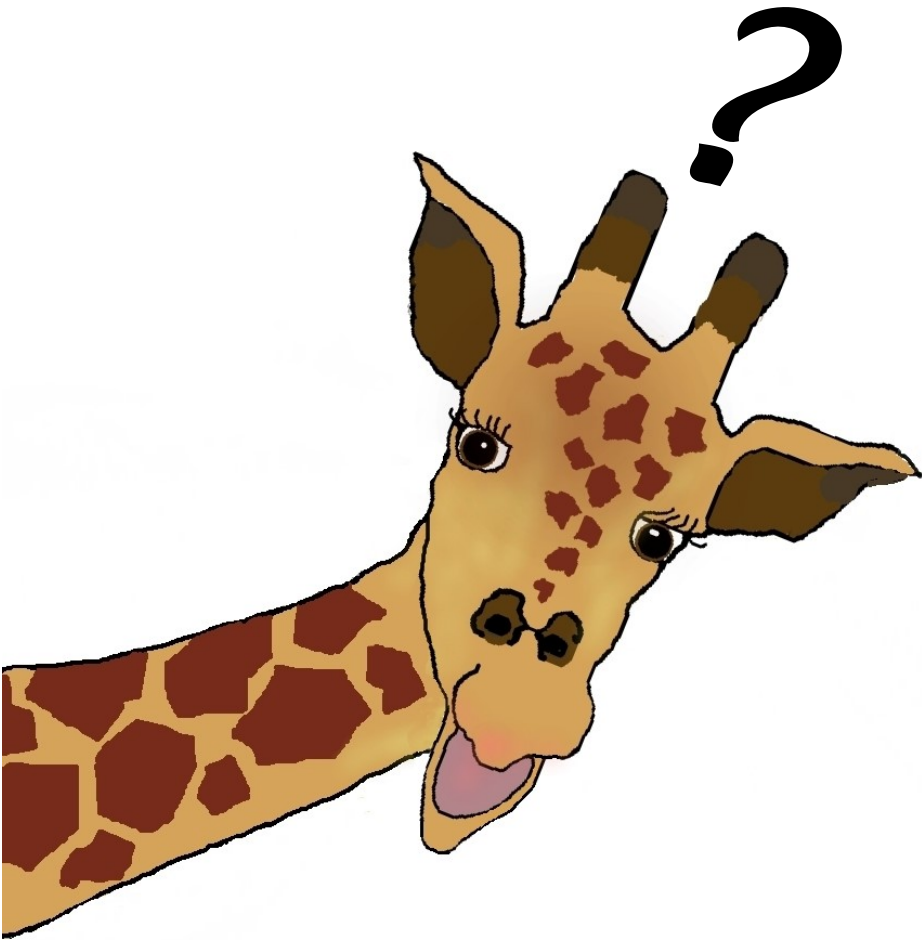
Maar de schaar die vloog ze achterna
en knipte wild in het rond.
Baarden, snorren, vlechten, staarten,
wat hij ook maar vond.
Jurken, jassen, hoeden, broeken,
alles ging naar de maan!
O, o, wie zal hem stoppen?
Toen kwam er een meisje aan.

Hé, knip knap schaar, waarom doe je zo raar?
Knip jij eens een stukje van mijn haar.

De schaar hield stil en keek haar aan,
Zijn kaken trilden. Er kwam een traan.
Hij snikte: ik ben een kappersschaar
en ik knip nu al zo'n vijftien jaar.
Ik durf het haast niet te zeggen, maar
het mooiste vind ik héél lang haar.

Het meisje begreep het en zei: Oké,
we gaan wat bedenken. Ik neem je wel mee.
De schaar ging mee en tot zijn grote plezier
knipt hij voortaan alleen nog papier.

SCHUIN

Er staat iets ernstigs in de krant.
Wat is er nu weer aan de hand?
De bodem van de dierentuin
staat sinds gister helemaal schuin!

De dieren hangen scheef in hun hok.
De vogels vallen van hun stok.
De apen glijden uit de bomen.
Wie weet hoe dit zo is gekomen?

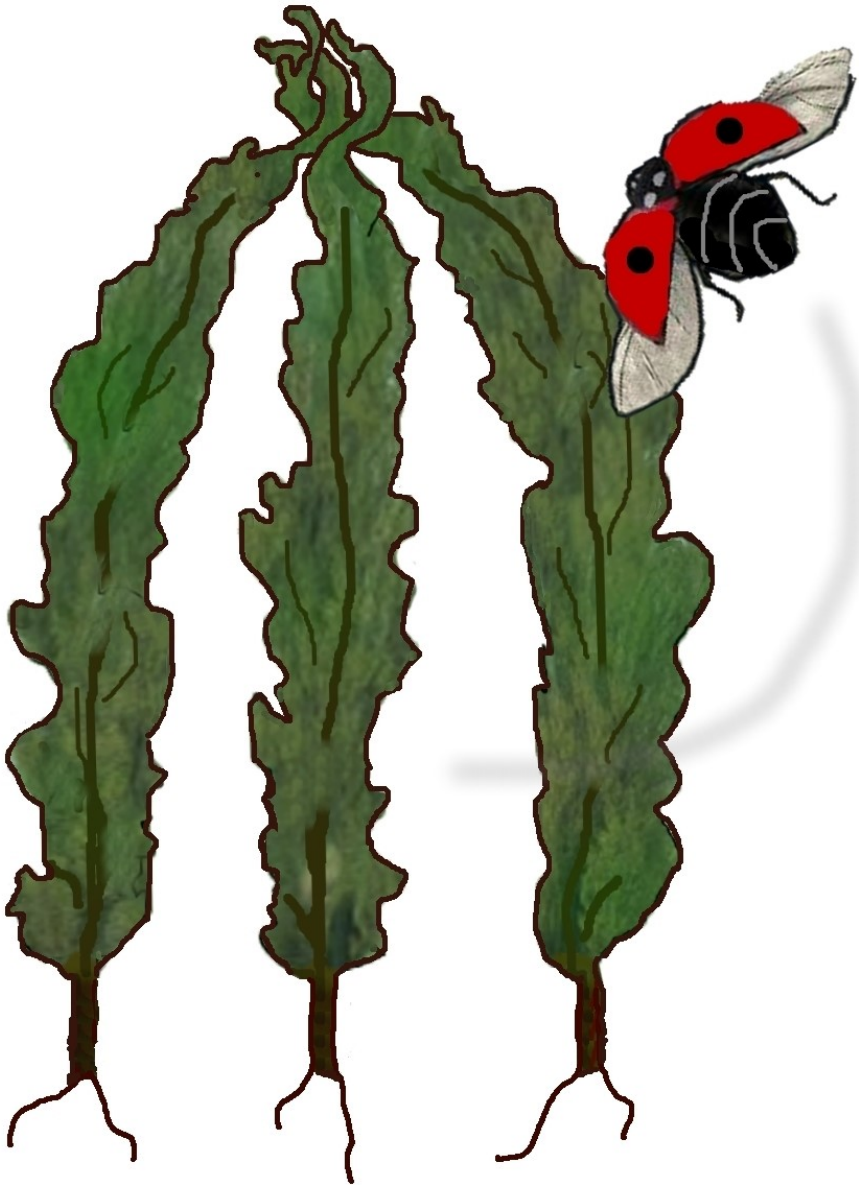
De oppassers gingen aan de slag
om alles op te meten.
Ze rekenden de hele dag,
geen plekje werd vergeten.

's Avonds laat was iedereen klaar
en maakte de directeur openbaar:
DE OLIFANTEN ZIJN TE ZWAAR

Snel is er toen een plan gesmeed.
Ze moesten onmiddellijk op dieet.
En ook is er een bordje met
VERBODEN TE VOEREN voor het hek gezet.

Dus, als je weer eens naar de dierentuin gaat,
dan weet je nu, waarom dat bordje er staat.

HET POPULIERENFEEST

In de wei stonden drie populieren,
die samen een feest wilden vieren.
Maar eentje zei: wacht!
Ik heb iets bedacht:
het zou me pas écht plezieren
om een feest met zijn vieren te vieren.

Terwijl ze wat stonden te wiegen,
kwam er een kever aan vliegen.

Hé, hola, leuk beest,
wij vieren een feest!
Kom kever, kom hier,
jij bent nummer vier!

De kever riep: Help! Ik hou niet van feest.
Ik ben zelfs nog nooit op een feest geweest!

Hindert niet kevertje, let maar op:
als wij gaan ruisen, vlieg jij op je kop.
Als wij gaan buigen, vlieg je tussen ons door
en als we gaan waaien, vlieg je achterstevoor.
Dan gaan we omhoog en dan weer neer.

Vooruit, zei de kever, voor deze keer.

Zo gezegd, zo gedaan. Het werd een reuze festijn
en de kever bleek een mega feestbeest te zijn.

MIJN TELEFOON

Zoem zoem tring tring, mijn telefoon ging.
Wie zou dat kunnen wezen?
Er belt nooit iemand om deze tijd.
Het nummer kon ik niet lezen.

Hallo met wie spreek ik?
en ik wachtte af. Er klonk getik, gesuis.
Het leek haast wel een soort muziek
verborgen in een ruis.

Ik luisterde oplettend, want
het klonk waarachtig interessant.
En plotseling zei een zachte toon:
Hallo, je spreekt met je telefoon.

Ik viel haast van mijn stoel van schrik.
Dat ding kan toch niet leven!
Hoe kan dat nou? Ik werd echt bang
en ik begon te beven.

Wees niet bevreesd, zei mijn telefoon.
Dat ik kan praten, is heel gewoon.
Alleen, de mensen weten het niet,
maar ik besta, zoals je ziet.

Gewoonlijk praat je door mij heen,
daar ben ik voor bedacht
en daarom houd ik ook mijn mond.
Dat wordt van mij verwacht.

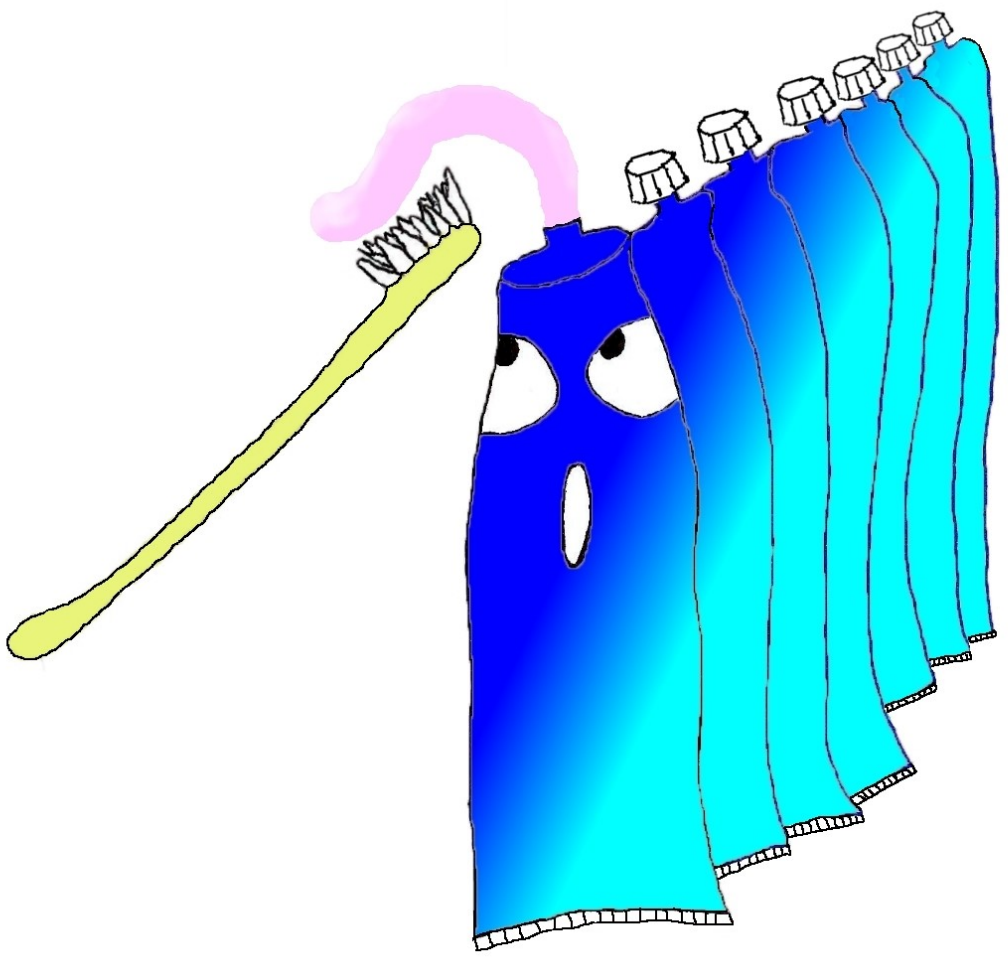

Alleen als iemand luisteren kan,
dus aandacht heeft voor mij,
dán durf ik wat te zeggen.
En zo iemand, dat ben jij.

Toen bleef het stil aan de andere kant.
Het was een kort gesprek.
Ik voelde me blij en vereerd
en ook een beetje gek.

Na een paar minuten zei ik: nou,
ik leg je maar weer neer.
Het was leuk met je te praten
.... bel je nog een keer?

TANDPASTAU

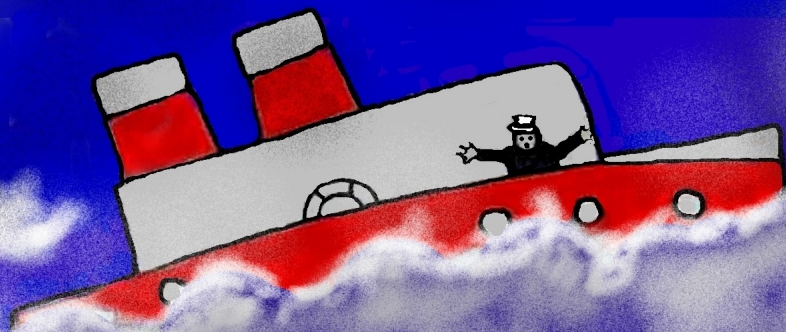

Ik poets mijn tanden elke dag.
Dat geeft zo'n mooie witte lach.
Maar mijn tandpasta vindt het niet zo fijn:
ik knijp in zijn lijfje en dat doet pijn!

Toen ben ik naar de drogist gegaan
en vroeg : meneer, wat doen we hieraan?
Ik wil wel mooi zijn, maar niet gemeen.
Nee, zei de drogist, dat begrijp ik meteen.

Hij heeft me toen nóg zes tubes verkocht,
een andere voor iedere dag.
Nu knijp ik ze heel voorzichtig
één keer per week. Dat mag.

Het schip

Een kapitein stond op de brug.
De zee was hoog, de wind was stug,
hij stuurde als de beste.

'T was bijna nacht, hij zag de maan
en verderop de sterren staan.
Hij koerste naar het Westen.

Daar kwam een witte albatros
van vele meters groot
en ook een walvis kwam langszij
nog groter dan de boot.

De wind werd sterker en zwol aan
van harde storm tot een orkaan.
De wolken goten regen.

Dit is teveel, wat ben ik klein!
wie helpt mij? riep de kapitein,
hier kan ik toch niet tegen!

De walvis en de albatros
die hebben toen gesproken:
Ach, wanhoop niet, het gaat voorbij
De zee kan hevig spoken.
Vaar deze kant op Zuid-Zuid-West
dan kom je thuis, dat is het best.

De kapitein heeft dat gedaan,
heeft rustig aan het roer gestaan,
de vogel links, de walvis rechts.
Het schip is niet vergaan.